

18 Ище ви бждемъ Отецъ, и выше шемѣ бждете сынове и дщери, говори Гдѣ Вседержитель.

ГЛАВА 3.

ПОНЕЖЕ ѿмаме прочее тѣкѣва ѡбѣщаніа, ѡ возлюбленнѣи, да се ѡчистиме ѡ секакво ѡскверненіе тѣлесно и душевно, и да совершаваме свѣтлость тѣ со страхъ Бжїи.

2 Прїимете ны: нїе не сме сотворили обѣда никому, не сме развратили никого, ѡ никогѡ не сме зѣли съ лакомство.

3 Не говоримъ (ви) това за ѡсужденіе: зашто по напредъ рекохъ че сте въ сердца тѣ наши така, што (азъ самъ готовъ) да ѡмремъ съ васъ и да живѣемъ.

4 Голѣмо дерзновеніе ѿмамъ въ васъ, многѡ се хвалимъ съ васъ: пжленъ самъ ѡутѣшеніе, призокїленъ самъ ѡ радость ѡу секоа скорькѣ наша

5 Зашто, като дойдѡхме въ Македонїа, никое ѡупокѡеніе не намери наше тѣло. Но во всичко скорькѣме: ѡ вжнъ ны (ѡскоркѣлатъ) брѣни, а ѡ вжтрѣ страхове:

6 Но Бгъ, който ѡутѣшава смиренны тѣ, ѡутѣши и

насъ съ пришѣствіе то Тїтѡво:

7 И нѣ самѡ съ пришѣствіе то мѡ, но и съ ѡутѣшеніе то, съ коѣто се ѡутѣшилъ ѡ васъ, като ни приказъ голѣмо то ваше желаніе, ваше то плаканіе, ваша тѣ ревность (коѣто ѿмае) за мене, што то тоще повече се возрадовахъ.

8 Зашто, ако и да вы ѡскоркѣхъ съ писмо то ми, не раскѡювамсе, ако и да се раскѡювахъ (перво): зашто глѣдамъ, че снова писмо, ако и за мало време, (обаче) вы ѡскоркѣи.

9 Сегѡ се радвамъ, нѣ зашто се ѡскоркѣхте, но зашто се ѡскоркѣхте, за да се покаете: понеже се ѡскоркѣхте по Бгѡ, што неamate ѡ насъ никаковъ вредъ.

10 Зашто скорькѣ тѣ (коѣто кѡва) за Бгѡ, производѣ (такова) покаеніе, коѣто вѡди къ спасеніе то, и за коѣто се никой никога не раскѡюва: а скорькѣ тѣ за тоа мїръ производѣ смѣрть.

11 Зашто, ето това самото, што се ѡскоркѣхте по Бгѡ, коѣко ѡусѣрдїе произведе въ васъ! Какво извиненіе! какво негодѡваніе (на вжхъ оногѡва, който е виноватъ)! какѡвъ страхъ! какво желаніе! каква ревность! какво (немѡ) ѡмшѣ-